

Nr 105.

Av herr Lövgren, om pension åt förre maskinisten K. G. Johansson.

Vid 1945 års riksdag väckte undertecknad en motion (II: 147) med yrkande om att riksdagen måtte bevilja f. d. maskinisten vid S. J. B. Karl Georg Johansson i Niemisel, Norrbottens län, en årlig pension till så stort belopp, som brukar tilldelas personer, som innehaft anställning av liknande art i statens tjänst. Motionen avslogs av riksdagen under hänvisning till att järnvägsstyrelsen uppskattat hans anställningstid till högst 8 år 6 månader samt att han vid sin avgång ur statstjänst var endast 37 år gammal.

Johansson har i anledning av avslaget på motionen företagit nya utredningar i syfte att bestyrka, att den anställningstid han själv uppgivit, 18 år 27 dagar, är med verkligheten överensstämmande, och därvid fått fram följande uppgifter: I en skrivelse av den 23 augusti 1945 meddelar kungl. järnvägsstyrelsen, att den nu funnit, att hans anställningstid vederbörligen kunnat styrkas till 11 år 7 månader och 1 dag. Emellertid har vid beräkningen av hans anställningstid ingen hänsyn tagits till ett intyg av en hans arbetskamrat, O. E. Sandberg i Morjärv, som intygar, att de båda varit arbetskamrater på samma grävmaskin under åren 1910—1917. Det intyg, på vilket järnvägsstyrelsen grundat sin ovannämnda justerade beräkning, var utfärdat av baningenjören M. Kihlgren och gällde tiden från början av år 1908 till den 11 nov. 1912. Läger man därtill tiden fram till 1917 som intygas av O. E. Sandberg — vilken undertecknad känner som en vederhäftig person — så kommer man till det resultatet, att Johanssons anställningstid utan tvivel varit den av honom angivna 18 år 27 dagar. Av denna tid äro emellertid 4 år inarbetade före fyllda 18 år i hans egenskap av springpojke hos arbetschefen Wallmark vid S. J. B. i Niemisel åren 1898—1901. Även om man icke vill värdesätta dessa fyra år som fullgod tjänstetid, synes det undertecknad, som om de borde kunna räcka till för att kvalificera honom till de femton år, som riksdagen brukat fordra som ett minimum. Detta så mycket mer, som det är obestridligt, att Johansson under arbetet på grävmaskinen under svåra klimatiska förhållanden undergrävde sin hälsa så starkt, att han blev invalid och tilldelad folkpension. Han har nu under kriget, då beredskapstjänsten förde mycket folk till Niemisel, haft bättre inkomster genom en kaféerörelse, och som följd därav har folkpensionen indragits. Numera föreligger icke denna inkomstkälla, och den

cykelreparationsverksamhet som han bedriver ger honom endast en mycket blygsam inkomst, därför att hans krafter icke stå bi för intensivare arbete. Under hänvisning till handlingar och intyg, som skola tillställas vederbörande utskott, vågar undertecknad ånyo besvära riksdagen med detta spörsmål och sålunda hemställa,

att riksdagen måtte bevilja f. d. maskinisten vid S. J. B. Karl Georg Johansson i Niemisel, Norrbottens län, en årlig pension till så högt belopp, som brukar tilldelas personer, som innehaft anställning i statens tjänst av liknande art.

Stockholm den 18 januari 1946.

O. W. Lövgren.
